

Mál nr. 390/2013
M
og V v/ slysatryggingar launþega Í.

Tilkynningafrestur laga um vátryggingarsamninga vegna slyss 2. maí 2012.

Gögn.

1. Málskot móttengið 11. nóvember 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 21. nóvember 2013.

Málsatvik.

Tilkynnt var um slys M til V þann 10. október 2013 þar sem M hlaut úlnliðsbrot þegar hún hrasaði við gangstéttarbrún. Slysið hafði átt sér stað um sautján mánuðum áður eða 2. maí 2012. Ágreiningur lýtur að því hvenær M hafi vitað um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Þar kemur fram að vátryggður hafi eitt ár til að tilkynna um tjón sitt frá þeim tímapunkti. Í gögnum málsins kemur fram að úlnliðsbrot M hafi verið meðhöndlað með gipsspelku og áætluð óvinnufærni hafi verið í 8-12 vikur. Þann 20. júlí 2012 var rituð sjúkraþjálfunarbeiðni vegna M en þar kemur fram að úlnliðsbrotið hafi gróið með töluverðri styttingu. Í gögnum málsins kemur einnig fram að M hafi farið í röntgenmyndatöku 24. september 2013 þar sem umræddar afleiðingar brotsins hafi komið fram.

M telur að hún hafi ekki vitað um atvik að baki kröfu fyrr en hún hafi mátt gera sér grein fyrir því að hún hafi orðið fyrir varanlegu líkamstjóni vegna slyssins. M vísar til þess að sjúkraþjálfunarmedferð hennar hafi ekki verið lokið fyrr en á árinu 2013 og hafi heilsufar hennar verið í framþróun þangað til. M hafi því ekki verið ljóst fyrr en á árinu 2013, þ.e. í september 2013 þegar liggur fyrir læknisvottorð um að hreyfigeta muni líklega ekki aukast frekar, um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 124.gr. laga um vátryggingarsamninga.

V telur að M hafi mátt vita um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 124.gr. umræddra laga þann 20. júlí 2012 þegar sjúkraþjálfunarbeiðni var rituð vegna gróins úlnliðsbrots með töluverðri styttingu. Í síðasta lagi telur V að M hafi mátt vera ljós atvik að bak kröfu í lok september 2012 þegar hún gekkst undir nýja röntgenmyndatöku.

Álit.

Ljóst er af gögnum málsins að meðferð við líkamstjóni M, sem fólst í því að hún úlnliðsbrotnaði, tók eftir 20. júlí 2012 mið af því að úlnliðurinn hafði gróið með töluverðri styttingu. M var óvinnufær vegna áverkans í nokkurn tíma og var í sjúkraþjálfunarmedferð eftir að þessar upplýsingar komu fram. Með hliðsjón af ofangreindu telst vitneskja um atvik að baki kröfu vegna slyssins hafa verið orðin ljós þegar umræddar upplýsingar um töluverða styttingu vegna brotsins komu fram í júlí 2012 eða í síðasta lagi við myndatöku í september 2013. Tilkynning til V í október 2013 var því of seint fram komin m.t.t. 1.mgr. 124.[gr.](#) laga um vátryggingarsamninga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysatryggingu launþega Í hjá V.

Reykjavík 10. desember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.